Poštnina plačana v gotovini.

Licealna knjižnica v Ljubljani

Pošt. Glasnik

Glasilo Obl. organizacije pošt., telegr. in telef. uslužbencev v Ljubljani.

Letnik IX. *V Ljubljani, dne 1. aprila 1929.* *10. številka.*

Kako si zamišlja organizacija ureditev prejemkov pogodbenih poštarjev.

V zadnji številki smo omenili, da bomo objavili, če ne že celotni osnutek pravilnika o pogodb. poštah, pa vsaj tista določila, ki govore o materialni ureditvi tega vprašanja, kar je končno za pogodb. poštarje vendarle poglavitna stvar.

Znano je, da je bila organizacija v načelu vedno proti temu, da bi opravljale katerekoli posle poštne, brzojavne in telefonske službe osebe, ki niso nastavljene po zakonu o civilnih državnih uradnikih in ostalih državnih uslužbencih. Naše neomajno prepričanje je, da bi ne smelo biti pri pošti niti dnevničarjev, niti pogodbenih poštarjev, ker zahteva interes službe, da jo opravljajo stalni uslužbenci, ki so kolikor toliko preskrbljeni za slučaj bolezni, onemoglosti in starosti. Že zadnjič pa smo napisali na tem mestu, da organizacija ne more iti skozi zid in da mora računati z dejstvi. Težke finančne prilike, v katerih se je nahajala naša država, so velevale splošno varčevanje, četudi včasih na račun poslabšanja uprave.

Zato je izdelala organizacija osnutek za nov pravilnik o pogodbenih poštah. Dokler obstoje pog. poštarji, je treba skrbeti, da imajo vsaj primeren in sodoben zakon, ali vsaj pravilnik. Ker jim sedanji pravilnik iz leta 1926 ne daje najpotrebnejšega eksistenčnega minimuma, so stavile organizacije izpreminjevalne predloge, ki jih objavljamo v nadaljnjih odstavkih. Pripominjamo samo, da je imela naša organizacija prvotno drugačen načrt. Zamišljala si je drugačno razdelitev pošt na razrede in stopnje ter drugačne prejemke. Višina skupnih prejemkov se sicer ni dosti razlikovala od končnega osnutka, vendar je ljubljanska obl. organizacija bila za to, da se ves plačilni sistem čim najbolj poenostavi, da bo čim manj postranskih prejemkov in doklad, marveč naj bo zato osnovna plača toliko večja. Ker na dvodnevni anketi meseca marca lanskega leta v Zagrebu niso soglašali zastopniki drugih obl. organizacij v tem pogledu z našim stališčem, je bil sprejet naslednji osnutek po zamisleku zagrebške organizacije:

Člen 5. Pogodbene pošte se dele po številu delovnih enot v štiri rarede in vsak razred v tri stopnje na sledeči način: 3000 — 4000 enot IV/3, 4001 — 5000 enot IV/2, 5001 — 6000 enot IV/1, 6001 — 7000 enot III/3, 7001 — 8000 enot III/2, 8001 — 9000 enot III/1, 9001 — 10.000 enot II/3, 10.001 — 11.000 enot II/2, 11.001 — 12.000 enot II/1, 12.001 — 13.000 enot I/3, 13.001 — 14.000 enot I/2, 14.001 — 15.000 enot I/1. (Po našem načrtu so bile predvidene pog. pošte od 4000 do 20.000 enot, ki naj bi se razdelile samo v 3 razrede po 3 stopnje). Pošte izpod 3000 enot se naj pretvorijo v pomožne pošte, državne pošte izpod 15.000 enot v pogodbene pošte in pog. pošte nad 15.000 enot v državne pošte.

Člen 19. Za opravljanje dolžnosti, ki so določene po tem pravilniku, prejemajo pog. poštarji prejemke, ki sestoje iz rednih in izrednih prejemkov. Redni prejemki se regulirajo po jakosti prometa, ki se ugotovi po številu delovnih enot oziroma po razredu in stopnji, izredni prejemki pa se določijo po posebnih prilikah posameznih pošt.

Člen 20. Redni prejemki gredo pogodbenim poštarjem po razdelitvi v razrede in stopnje po naslednji skali: IV/3 — 8400, IV/2 — 9000, IV/1 — 10.000, III/3 — 10.800, III/2 — 11.600, III/1 — 12.400, II/3 — 13.200, II/2 — 14.000, II/ 1 — 14.800, I/3 — 15.600, I/2 — 16.400 in I/1 — 17.200 Din na leto.

Člen 21. Izredni prejemki sestoje iz:

1. draginjske doklade (50% rednih prejemkov);

2. iz doklade za brzojav in telefon, in sicer za telegraf ali za telefon po 800 Din, za oboje pa po 1200 Din na leto;

3. iz doklade za odpravo in dohod pošte izven uradnih ur. Ta doklada znaša, če sprejema oziroma odpravlja sklepe med 5. in 8. ali med 18. in 21. uro, 3 Din na dan, a med 21. in 5. uro po 6 Din na dan;

4. iz pavšala za najemnino in pisarniške potrebščine, in sicer za pošte IV. razreda 1800 Din, za pošte III. razreda 2000 Din, za pošte II. razreda 2400 Din in za pošte I. razreda 3000 Din na leto;

5. za vzdrževanje pismonoše v ožjem dostavnem okraju za IV. in III. razred po 2400, za II. in I. razred pa po 3600 Din na leto;

6. za kontrolo pomožne pošte, za vsako pomožno pošto po 600 Din na leto.

To bi bila glavna določila iz organizacijskega osnutka novega pravilnika o pog. poštah, katerega je predložil Savez še pred 10 meseci ministrstvu pošte in telegrafa v proučitev in odobritev. Po našem osnutku naj bi stopil novi pravilnik v veljavo s 1. aprilom 1929, torej ravno na dan, ko se objavi ta članek v »Poštnem glasniku«. Iz tega ni torej nič. Ministrstvo je sicer razpravljalo o našem predlogu na seji strokovnega sveta, tudi ga je v načelu sprejelo, dlje pa ni prišlo. Bržkone se je ustavilo pred številkami, ki so v primeri s sedanjimi res precej zvišane. Ali in v koliko bo ministrstvo oziroma vlada pristala na naš osnutek, je težko reči, vsekakor pa priporočamo tovarišem pogodbenim poštarjem, da naj ne računajo preveč z gornjimi številkami.

Sicer je z novo deerarizacijo pošt, oziroma s povišanjem delovnih enot za pogodbene pošte na 28.000 enot letno, padla vsa stvar precej v vodo. Glavno načelo — meja 15.000 enot — več ne velja. Zato je tudi naša organizacija stavila v svojem osnutku mejo 20.000 enot, ker smo vedeli že takrat za namero ministrstva, da hoče zvišati mejo delovnih enot za pogodbene pošte na 25.000 enot, v najboljšem slučaju na 20.000 enot. To smo storili tem lažje, ker smo predlagali v osnutku drugačen način štetja delovnih enot. Hoteli smo uvesti pravično priznavanje in štetje delovnih enot, ker današnje delovne enote, tako pri pogodbenih kakor pri državnih poštah, ne predstavljajo resnične slike o delu in prometu dotične pošte. Organizacija pa je v svojem osnutku upoštevala, koliko dela in zamude časa napravi uradnik z izvršitvijo določene kvote dela. Po tem štetju bi se avtomatično zvišale delovne enote pri vseh poštah, pri nekaterih morda kar za polovico. Ob priliki bomo objavili tudi, kako se štejejo delovne enote po organizacijskem osnutku novega pravilnika o pogodbenih poštah.

Začasno je rešilo ministrstvo to vprašanje na ta način, da je udelilo pogodbene pošta čez 15.000 enot v rede, in sicer na 11 redov do 105.000 delovnih enot na leto. Definitivno to seveda ne more držati ,zakaj trajno ne morejo obstojati pošte s 40, 60, 80 ali celo 100 tisoč enotami kot pogodbene pošte. Pred vsem pa je jasno, da je nujno potreben nov pravilnik, ker vsa določila, ki jih je izdala poštna uprava v zadnjem času glede pogodb. pošt, niso v skladu s pravilnikom.

Na vsak način bo padla odločitev tekom letošnjega leta. Vprašanje je le, v kateri smeri se bo rešilo to vprašanje, ki ni samo življenjske važnosti za sedanje pog. poštarje, marveč za vso ptt. stroko, za javnost in ne v zadnji meri za strokovno organizacijo. Rešitev je po našem mnenju mogoča dvojna: ali v okvirju novega pravilnika o pogodbenih poštah, ali pa v okvirju novega specialnega zakona o pošti, telegrafu in telefonu.

Oglejmo si najprej novi pravilnik. Sodimo, da ne bo moglo ostati pri sedanji meji delovnih enot, ki znaša v področju ljubljanske direkcije 28.000 enot, v nekaterih direkcijah še dosti več, v nekaterih pa mnogo manj. Ker se bo moral vsekakor uveljaviti nov način štetja delovnih enot, potem res ne bo moglo ostati pri 15.000 enotah, zakaj če se bo vse štelo, kar bi se moralo in kakor predlaga naš osnutek, potem bi dosegle to število že vse sedanje pog. pošte II. razreda. Zato je prav, da se enote pravično štejejo, zato pa zviša maksimum delovnih enot na 24.000 enot, kar bi približno odgovarjalo današnjim 15.000 do 18.000 enotam.

Teh 24.000 enot bi se lahko porazdelilo na 3 razrede, vsak razred na 3 stopnje. Pošt izpod 6000 enot na leto naj bi sploh ne bilo. Od 6 — 12.000 enot pa bi bil III. razred, od 12 — 18.000 enot II. razred in od 18 — 24.000 enot I. razred. Razredi bi se razčlenili v stopnje za vsakih 2000 enot. Prejemki bi bili lahko taki, kakor smo jih navedli spredaj v čl. 20, ali pa bi se poenostavili in spravili nekako na bazo: pošte III. razreda okrog 10.000 Dni, pošte II. razreda okrog 15.000 Din in pošte I. razreda okrog 20.000 Din na leto, brez draginjskih doklad.

Drugi, neprimerno boljši način, kako naj se reši vprašanje pogodbenih poštarjev, pa je uvrstitev pogodbenih pošt v zakon o pošti, oziroma uvrstitev pog. poštarjev v red državnh uslužbencev, ki bodo takisto nastavljeni po zakonu, kakor so danes poštni uradniki, zvaničniki in služitelji. Že zadnjič smo povedali, kako bi se dalo v vsestranskem interesu najboljše urediti to vprašanje. Ne tajimo pa, da bi naletela taka zahteva na velike ovire pri merodajnih faktorjih, dokler bi se hotelo reševati to vprašanje v okvirju sedanjega uradniškega zakona. Prihaja pa razveseljiva in edino pravilna vest iz Beograda, da namerava vlada rešiti uradniško vprašanje na ta način, da bi veljal za vse državne uslužbence samo okvirni zakon s splošnimi odredbami, dočim bi se izdelali za vsak resort posebni zakoni, ki bi veljali samo za osobje dotičnega resorta.

S tem bi dosegli poštni nameščenci svojo kardinalno zahtevo: **specialni zakon za ptt. stroko.** V okvirju takega zakona je pa tudi rešitev pog. poštarjev neprimerno lažja in bližja. O tem pa enkrat prihodnjič

Še nekaj o pogodbenih poštah.

Razpravljati hočemo popolnoma stvarno o pogodbenih poštah, ne oziraje se na desno in levo. Pred očmi imam samo stroko; povzdignil bi rad ugled in zaupanje poštne uprave, pomagal pa tudi pogodbenim poštarjem do boljše bodočnosti. Nikogar ne maram žaliti in omalovaževati, najmanj pa pogodbenih poštarjev, kateri so vestni in tvorijo dobro kolesje v velikem poštnem aparatu ter se za malenkostno odškodnino trudijo in hirajo v poštni službi. Če pa zbodem kakega parazita, kateremu služi pošta na deželi samo v dosego drugih ciljev, se ne bom opravičeval, ker sem na stališču, da se mora poštna stroka otresti vsega slabega, kakor tudi raznih cokelj.

Pošta je ustanova, ki sloni na zaupanju. Vlada, razni zavodi in posamezniki izročajo pošti v odpravo, prevažanje in dostavo najintimnejša sporočila, dragocenosti in milijonske vrednosti. Pošta pospešuje trgovino in kulturo.

Zato bi pošta ne smela predstavljaai fiskalnega zavoda, biti bi morala narodno - gospodarska ustanova in bi morala uporabljati dobiček samo za izboljšanje uprave in prometnih sredstev. Zaupanje in ugled si pridobi poštna uprava samo tedaj, če so njeni uslužbenci z dušo in telesom poklicni poštarji, da nimajo poštne službe samo za življenjski priboljšek.

V tem pogledu mnogo škoduje deerariziranje pošt. Za mesta pogodbenih poštarjev so se doslej pulili razni politični eksponenti, premožni trgovci in gostilničarji.

Zanimiv je slučaj, ki se je ob razpisu pogodbene pošte pripetil nekje na Gorenjskem. Kmečki veljak in župan je takoj, ko je izvedel, da je razpisana domača pošta, pisal po neko poštarico na Dolenjsko, naj se nemudoma zglasi pri njem, da bo zasedla izpraznjeno poštno mesto. Celo uradne prostore ji je zagotovil v precej oddaljeni vasi od sedeža dosedanje pošte. Županu namreč ni všeč, da bi poštna oblast podelila službo pogodbenega poštarja vseskozi pošteni domači ženski, ki je že položila predpisani izpit.

Prezreti tudi ne smem stanovanjskega vprašanja. Pomanjkanje primernih uradnih prostorov je znano. Niti vse državne pošte nimajo potrebi in ugledu ustrezajočih uradnih prostorov (med mnogimi drugimi n. pr. pošta v ponosnem trgu — v Ribnici na Dolenjskem), kakšne prostore naj si pa preskrbe ubogi pogodbeni poštarji?

Člen 17. pravilnika o pogodbenih držav. poštah pravi: »Pošta se sme preseliti v druge prostore samo z dovoljenjem pristojne direkcije. Prošnji za tako dovoljenje je treba priložiti potrdilo krajevne oblasti, da ustrezajo novi prostori vsem zahtevam, ki se tičejo položaja, prikladnosti, ugleda in varnosti, in da ni ugovora zoper preselitev. Pri poštah, v katerih je brzojav in telefon ali pa oboje, se izvrši selitev v drugo hišo ali v druge prostore, če je poštar nanovo postavljen, na stroške države. Ako menja poštar prostore, preden poteko tri leta od dne prve selitve, gredo vsi izdatki v gotovini na njegove, material pa na državne stroške. Če se preseli kesneje, plača polovico stroškov v gotovini. Za tretjo selitev velja isto, kar za prvo, za četrto, kar za drugo, itd.«

Pogodbeni poštar naj sklene pogodbo kar za 3 leta in se zaveže, da bo plačeval določeno višino najemnine, med tem ko niti ne ve, ali se morda ne bodo zmanjšali njegovi dohodki tekom najemne dobe.

Skromni, iz hlevov in raznih hišnih pritiklin predelani prostori niti najmanj ne ustrezajo higienskim predpisom in ne služijo ugledu poštne uprave.

Preseljevanje pošte pa silno obremenja ubogega poštarja, kakor tudi državno blagajno.

Zato sem načeloma proti vsakemu razdržavljenju pošt. Najdejo se pa nepoučeni ljudje, ki trdijo, češ, saj so bile tudi v stari Avstriji skoro same neerarne pošte, ki so prav dobro vršile službo. Res je bilo v prejšnji državi malo erarnih pošt, a neerarne pošte so bile razredne pošte pod vodstvom strokovno izobraženih in izkušenih poštarjev in višjih poštarjev, katere so v gmotnem oziru mnogokrat zavidali njihovi tovariši — pragmatični uradniki. Uživali so na stara leta pokojnino. Celo predstojniki pogodbenih pošt III. razreda, tako imenovani odpravniki, kvalificirani poštni oficiantje, so bili deležni pokojnine; le prav malo nepoklicnih odpravnikov na najmanjših poštah je bilo nepreskrbljenih za starost.

Upoštevati je treba vse to in vsakdo bo takoj na jasnem, zakaj so dobro uspevale nekdanje neerarne avstrijske pošte in zakaj današnje pogodbene pošte niso isto, kakor so bile včasih neerarne.

Pribiti je treba še to, da je bilo poslovanje na nekdanjih avstrijskih poštah mnogo bolj enostavno, nego je dandanes in da je osobje pogodbenih pošt danes strokovno premalo izobraženo. Nekdanji poštarji so imeli razmeroma dobre dohodke, stanovanjske krize ni bilo kakor je sedaj in preskrbljeni so bili na stara leta. Vse to jih je priklepalo na urad, da so vestno vršili dolžnosti in se izpopolnjevali v stroki.

Današnji pogodbeni poštar vsega tega nima in kdo mu more zameriti, če nekateri ne posvečajo vseh svojih moči službi. Pomagati si mora kakor ve in zna, da ne bo na stara leta v nadlego kot berač pristojni občini. Moderne države skrbe celo za preskrbo privatnih ročnih delavcev v slučaju onemoglosti, tem bolj bi morala naša poštna uprava skrbeti za uslužbence, kateri ji pošteno služijo.

Penzijski fond treba ustvariti za pogodbene poštarje!

Zadovoljiti treba te ljudi, sicer bo v administrativni službi močno naraslo delo, ki bo zahtevalo povečanje staleža.

Na koncu vseh koncev se bo pokazal v moralnem, kakor tudi v gmotnem oziru velik

Španska hripa.

(Strokovna in nestrokovna študija.)

Jaroslav Hubaček — Peter Petrovič.

Nekaj je gotovo. Nevarnost španske hripe je minila. Zato o njej lahko pišemo. Lahko bi bili pisali o njej tudi takrat, ko je najhuje razsajala, ali prosim vas, človek nikdar ne ve in vrag nikoli ne spi. Kaj ko bi bila tedaj planila na preklinjajočega pisatelja ter sredi najlepšega članka o hripi napravila piko in rekla: Tako torej, prijatelj, zdaj imam zadosti tega! Mar misliš, da sem kakšna politična stranka, da bi se proti meni venomer sovražno pisalo? Jaz sem absolutna demokratinja, ne delam nobenega razločka med starcem in mladeničem, med delavko in gospo, med dojenčkom in odstavljenim detetom. Meni je vse eno in prav s tako naslado se lotim krasne gospodične kakor stare babe. Samo pijančki se mi nekoliko upirajo. In ti se predrzneš pisati zoper mene? Nemudoma pusti pero in pokliči ženo, če jo imaš, naj ti skuha čaj, pa se požuri v posteljo!«

To bi se mi bilo čisto lahko pripetilo, ako bi bil začel divjati proti hripi s svojim ostrim peresom v času, ko je bila na višku svoje moči.

Zato je najboljše, spustiti se v nevarnost, ko je ta že minila.

Španska hripa, ali z eno besedo, španska, ima svoje ime od lepih Špank, ki so jo brezdvomno razširile s poljubčki na ustnice najprej doma, odkoder je kot carini nepodvržen predmet prišla v sosedne dežele. In ker moramo imeti mi vse, kar imajo drugje, smo ji dovolili iz same simpatije tudi k nam.

Španska je ženskega spola, zato se je med nami hitro in dobro udomačila. Med našimi bolj poštenimi kakor dobrimi ljudmi ji je ugajalo. Kako tudi ne, saj imamo vsega v izobilju. V številnih bolnicah se ji je imenitno godilo.

Všeč ji je bilo povsod, a vendar še najbolj v velikih mestih, kjer so ljudje najljubeznivejši in kjer so ji naproti prihajali uradniki na vse mogoče načine ter legli za teden ali dva brez ugovora v posteljo na nemajhno veselje uradnih predstojnikov, ki so se baje edini obnašali do nje silno negalantno.

Jako prijazno so jo sprejeli v ministrstvih, direkcijah, bankah in v uredništvih, kjer so ji posvečali cele kolone. Radi so se ji klanjali tudi na sodišču in pri policiji. V davčne urade se je bala iti, a pravijo, da tam niso ravno grozni ljudje. Tako je imela tudi pri njih dober uspeh.

Samo pri poštah je napravila izjemo. Obiskala je samo šefe in kontrolorje, za vse na svetu pa ni hotela slišati, da bi obiskala tudi manipulativno osobje. Opekla se je reva že pri začetku, zakaj iz nevednosti je prišla v urad, kjer ni zdržala niti pet minut. Ko je prišla ven na zrak, ki je proti zraku v onem uradu dišal po oconu, je sarkastično vzkliknila: »Kar je od sile, je od sile! Nič si ne izbiram. Meni je enako ljuba palača obrtne banke ali palača bolniške blagajne, kakor družinska hiša ali »kasarna« z 80 strankami in s 150 podnajemniki, toda v leglo bacilov pa ne hodim!« In bila je mož-beseda.

Razen v uradih se je seznanila ta inozemka v gledališčih, barih, kinematografih in na plesih, kjer so se posebno dobro navezovali stiki. Šole je obiskala iz same dolžnosti, da bi se ne reklo, da se ne zanima za prosveto. Pozornost je posvečala tudi politiki, bolje povedano politikom. Marsikoga je za nekaj časa odtegnila od aktivnega dela in ga prisilila, da je okusil prijetnost mrzle mokre cunje na glavi, katero je marsikateri politik pogrešal v času, ko je bil zdrav in ki bi jo bil na mnogih shodih potreboval kot sol.

Za proučevanje španske hripe so bili mobilizirani vsi zdravniki, ki so se končno zedinili v tem, da je to jako nalezljiva bolezen. In ker so se združili zdravniki vseh dežel v mednarodno pomoč, se je še mednarodno ugotovilo, da povzroča špansko neznan bacil, o katerem se ve samo toliko, da se silno hitro množi.

Bolezen se prenaša ali z dotikom ali z vdihavanjem. Zato so priporočili umivanje in posebno čistoto roke, kadar jo komu podamo. To pa je bil vzrok, da se je umil neki pripravnik in neka vežbanka 28krat vsak dan. V dveh mesecih sta porabila štiri kg navadnega mila, da sta prišla na kant ter začela delati dolgove, kljub temu, da sta imela sijajno plačo, posebno vežbanka, to je brezplačna uradniška moč. Priporočalo se je tudi, umivati si zobe petkrat na dan in grgrati vsako uro. Lekarne in drogerije so bile dan na dan nabito polne. Ljudje so stali v fronti kakor med vojsko.

Alkohol je pomagal samo pri pijancih po poklicu, medtem ko je bil pri amaterjih brez pomena. A na svetu vse mine. Tudi španska. Z združenimi močmi smo prej mi njo premagali kakor ona nas.

Zdaj je zavladala med nami znana brezskrbnost in zlata zadovoljnost.

Nezadovoljni so samo gospodje veseljaki, zakaj po odhodu španske se ne morejo več izgovarjati, da morajo piti zato, da se jih ne prime in so zdaj primorani, iskati druge in drugačne izgovore.

— minus! Organizacija pa ne sme odnehati od zahteve, da bodo načelovali majhnim poštam dobro izvežbani zvaničniki, srednjim poštam uradniki III. in večjim poštam uradniki II. kategorije. Vsem tem predstojnikom naj bi bila odprta po določeni zadovoljivi službeni dobi in napravljenem strokovnem izpitu pot v višjo kategorijo.

Taki predstojniki bi bili v čast in ponos poštni stroki. —r.

Organizacijsko gibanje.

OBJAVE OBLASTNE ORGANIZACIJE.

Iz 14. odborove seje OPO od 16. febr. 1929.

Novi odborniki. Ker se na glavni skupščini izvoljeni odborniki Vekoslav Bavdek, Anton Sojar in Jakob Vovk niso udeleževali odborovih sej, je prestala njih funkcija. Mesto njih so bili vpoklicani v odbor namestniki Joško Ferluga, Ciril Lilek in Ivan Rakovec. Za podtajnika se izvoli namesto tov. Vovka tov. Lilek.

Kriza organizacij drž. uslužbencev. Znano dejstvo je, da so v naši državi organizacije drž. uslužbencev slabe in brez moči, ker so razcepljene, nepopolne in ker pogrešajo dobrih central. Da so pa prav za prav že v krizi, je pokazalo novo stanje v naši državi. Vsi stanovi se zbirajo in opozarjajo merodajne faktorje na svoje zahteve, glavni stan — državni uradniki pa stoje ob strani. Čreda brez pastirja. Naš Savez je pokazal vsaj toliko aktivnosti, da je takoj sklical v Beogradu posvetovanje vseh obl. organizacij.

Brzojavne tekme. Poštna uprava se zaveda svoje dolžnosti. Ministrstvo je dovolilo izredni kredit ozir. virman za 10.000 Din v ta namen. Žalibog je odziv od strani drugih oblasti in korporacij, ki so tudi interesirane na tem vprašanju, zelo nepovoljen.

V strokovni svet Zveze drž. nameščencev se delegirata tov. Čampa in Martinšek, kot kandidati za event. sosvete pa tov. Jakše, Čampa, Dular in Žnidarič.

Uprava ljubljanskega velesejma prosi, da naj bi priredili kongres in brzojavne tekme po možnosti v času, ko bo odprt letošnji velesejem.

Podporni odsek se pooblasti, da izplača tov. I. M. denarno podporo v znesku 500 Din, tov. J. D. pa da kupi par močnih, trpežnih čevljev.

Iz 15. odborove seje OPO od 9. marca 1929.

Deerarizacija. Prečitajo se spomenice, ki jih je napravila organizacija na vse strani, da bi se preprečila ali vsaj omilila nameravana deerarizacija državnih pošt. Predsednik opiše ustne intervencije in pa sedanji rezultat v tej za vso organizacijo tako važni zadevi.

Občni zbor Gospodarske zadruge. Predsednik poroča o skupnem sestanku vseh poštnih društev in ustanov v očigled občnega zbora Gospodarske zadruge, o sklenjenem sporazumu in o samem občnem zboru. Odbor ugotovi, da se je sporazum kršil, vsled česar bo potrebna v bodoče še večja previdnost, če se bo naša organizacija sploh še kedaj spuščala v kakršnekoli razgovore z drugimi društvi.

Napredovanja. Direkcija je poizkusila z novim predlogom za napredovanje v 2. skupino II. kategorije. Od naših članov je v predlogu tistih 15 tovarišic, ki so bile izpuščene iz zadnjega predloga.

Brzojavne tekme. Virman 10.000 Din je sicer dovoljen, toda rešenja ministrstva še vedno ni, vsled česar direkcija tega zneska ne more izplačati.Opaziti tudi ni pravega zanimanja od strani telegrafistov. Pozove se tov. Kunst iz Maribora v Ljubljano, da se zadeva ustno uredi in razčisti.

Blagajniško poročilo omenja kakih 20 zamudnikov, največ pogodbeni poštarji, ki so že več mesecev na dolgu s članarino. Odbor izroči te zamudnike predsedniku, da jih pregleda, še enkrat opomni in na prihodnji seji poroča, katere je treba izključiti iz organizacije.

OBJAVE ZADRUGE »POŠTNI DOM«.

Občni zbor.

Kakor je bilo razglašeno, se je vršil 3. marca občni zbor naše najidealnejše in najpotrebnejše ustanove »Poštnega doma«. Udeležba tega sicer ni potrdila. Nerazumljivo je, da stoje strokovne organizacije ptt. nameščencev, razen ene same, brezbrižno ob strani, ko je vendar dom namenjen v prvi vrsti njim. Ta naj jim bo oporišče za vse njihove akcije, bodisi v stanovskem, gospodarskem ali kulturnem pogledu. Potem ni čudno, ako poštni nameščenci kot posamezniki ne morejo razumeti, da je dom nujna potreba. Vse to pa ne plaši in ne sme ovirati aktivnih članov naše ustanove pri njihovem izvršnem delu. Za nobeno dobro in potrebno stvar se ne zavzamejo vsi ljudje, ves stan, kaj šele, ako je treba tudi materialnih žrtev.

Občni zbor je posetil tudi podpredsednik »Poštnega doma« v Zagrebu g. Greiner in predsednik zagrebške oblastne organizacije g. Lalić s še dvema tovarišema. Predsednik tov. Treven je podal izčrpno in jedrnato poročilo o poslovanju načelstva v preteklem letu. Dotaknil se je vseh vprašanj, ki smo jih deloma sporočili članstvu med letom v »Poštnem Glasniku«. Med neuspehi je omenil izstop izvestnega dela članstva, ki je iz organizacijskih nasprotstev udarilo po nedolžnem. S tem ne samo, da ne prispeva niti ene opeke k skupni zgradbi, ampak je celo poskusilo rušiti, kar drugi zidajo. Vendar je mnenja, da jih bo moralo biti vseeno sram, ko bo stal dom, katerega so hoteli zrušiti. Med uspehi poroča podrobneje o nakupu parcele in o postavitvi kioska na pošti Ljubljana 1 v korist naši zgradbi, kakor imajo to v Zagrebu in Splitu.

Tov blagajnik je prečital bilanco za leto 1928. Zadruga je štela koncem decembra 827 članov z 2239 deleži. Zadruga je zbrala do konca lanskega leta 227.378 Din kapitala.

Poročila funkcionarjev so vzeli navzoči brez debate in z odobravanjem v vednost. Pri izpremembi pravil se je sprejel važen sklep, da mora načelstvo pred eventualno gradnjo doma sklicati izredni občni zbor, da dobi odobrenje od najvišjega foruma za proračun in gradnjo. Ostale izpremembe posameznih članov so se izvršile soglasno, tako glede izplačilnega roka za odpovedane deleže, ki se podaljša na pet let, kakor tudi glede jamstva v trikratni višini. Pri volitvah so bili ponovno valjeni vsi člani načelstva, katerim je potekla v tem letu funkcijska doba razen tov. Sovdata, ki je izstopil in čigar mesto je zavzel tov. Dular. Na novo je bilo izvoljeno vse nadzorstvo s predsednikom tov. Čehom, sekretarjem direkcije.

Pri slučajnostih so se dajali nasveti za novo poslovno leto. G. Greiner je na kratko očrtal akcijo doma v Zagrebu, kjer polože letos temeljni kamen. Prostor jim je odstopila občina za nizko ceno, ostale oblasti podpirajo akcijo poštnih nameščencev z vso uslužnostjo in tako je vedno več razumevanja za njo. Zato tudi neustrašeno pričnó z zidavo, dasi imajo šele okoli 400.000 Din denarja, morajo pa postaviti z ozirom na prostor milijonsko stavbo. Poročilu so vsi sledili z največjim zanimanjem in odobravanjem. Kajti njegove izjave so bile le dokaz, da je prav isto mogoče tudi v Ljubljani.

V najboljšem razpoloženju je predsednik zaključil občni zbor, zahvaljujoč se predvsem tov. iz Zagreba za njihovo navzočnost in vzpodbudo, vsem ostalim, predvsem maloštevilnim z dežele pa za udeležbo.

Trafika »Poštnega doma«.

Od 18. marca dalje se prodajajo v kiosku na pošti Ljubljana 1 znamke, kolki, razglednice in tobačni izdelki. Ker je izkupiček namenjen izključno za gradnjo doma, blago pa isto, kakor povsod drugod, mislimo, da ni potreba posebej poudarjati in osebno prositi vsakega posameznika, da kupuje navedene stvari izključno v našem kiosku, da vsaj na ta način prispeva k skupnosti. Tukaj lahko vsak podpira brez izjeme in brez vsakih drugih materialnih žrtev. Zato vse lepo prosimo, da to uvažujejo.

Dajmo drobec razlike za »Poštni dom«!

Pred par tedni smo razposlali na vse erarne pošte okrožnice s kratko prošnjo na vse uslužbence, ki dobe izplačane razlike, da prispevajo po vzgledu drugih organizacij ob tej priliki vsaj 10 Din v sklad doma. Odzvali so se tovariši in tovarišice v lepem številu. Imena objavimo v Poštnem glasniku. Ostali pa upamo, da se nas naknadno spomnijo, ali pa vsaj ob izplačilu druge polovice. Mislimo, da 10 Din lahko vsak utrpi in pripomore k skupnemu domu onim organizacijam, ki so se borile za te razlike od leta 1924 pa do danes. Vsem pa v naprej naša iskrena zahvala.

OBJAVE GOSPODARSKE ZADRUGE POŠTNIH NAMEŠČENCEV.

Uradne ure.

Vse člane vljudno ponovno obveščamo, da veljajo za zadrugo sledeče uradne ure: v ponedeljek, sredo in soboto od 5.—7. (17.—19.) ure zvečer. Prosimo članstvo, da se točno drži teh uradnih ur in izven njih ne nadleguje posameznih zadružnih funkcionarjev. V zadnjem času se je zelo razpasla razvada, da prihajajo nekateri člani v zadružne pisarne že prav ob vsakem času. Tako je n. pr. neki član prišel ob pol 8. zjutraj po prav malenkostno informacijo, drugi v nedeljo popoldan po nakazilo in tretji je celo ob 10. zvečer telefoniral radi premoga. Kakor zahteva članstvo od zadruge točnost in red, tako sme tudi zadruga od svojih članov zahtevati vsaj to, da se drže točno uradnih ur in dajo tako članom načelstva možnost, da izvrše svoje posle v miru in redu izven uradnih ur. Blagajnik zadruge bo izplačeval samo v uradnih urah, zato naj se člani v lastnem interesu drže uradnih ur, ker izven njih se ne bo prav nikomur nič izplačalo.

Plačevanje v gotovini.

Zaradi izredno hudega mraza v letošnji zimi so si morali člani nabaviti večje množine kuriva kakor običajno, vsled česar je tudi njih dolg pri zadrugi precej narastel. Načelstvo zadruge je sicer sklenilo, da se običajni mesečni obroki v splošnem članom ne bodo zvišali, pač pa apelira na članstvo, da skuša svoj dolg znižati vsaj na ta način, da manjše račune, posebno v delavnicah, takoj poravna. Poleg tega je načelstvo sklenilo, da se morajo vsi računi v krojačnici in čevljarni do 10 Din plačati takoj pri delovodji v čevljarni. Ti računi se potem ne bodo knjižili na račun članov, ampak se bo o njih vodila posebna evidenca. Pripominjamo, da je delovodja čevljarne upravičen, sprejemati denar. Vsak sprejem bo potrdil s pečatom »Plačano« in s svojim podpisom.

Konstituiranje načelstva in nadzorstva.

Na prvi seji dne 27. februarja t. l. se je konstituiralo načelstvo Gospodarske zadruge takole: Predsednik g. Karel Čeh, podpredsednik g. Ciril Lilek, tajnik g. France Ferjančič, blagajnik g. Martin Ban. Nadzorstvo pa: predsednik g. Gregor Hribar, podpredsednik g. Joško Bizovičar, zapisnikar g. Franjo Jereb.

To in ono.

Vesele velikonočne praznike želimo vsem naročnikom, prijateljem in dopisnikom našega lista.

Kako stoji z brzojavnimi tekmami, bomo najbrže lahko poročali že v prihodnji številki natančno zgodovino, razplet in zaključek od organizacije započete akcije. Izgledalo je že, da bo stvar definitivno propadla, nenadno pa je stopil v ospredje nov faktor, ki utegne dati stvari zopet drugačen pravec. Kakor že rečeno, upamo, da bomo v stanu, prihodnjič jasno raztolmačiti vso zanimivo zadevo.

Za tiskovni sklad »Poštnega glasnika« so dale mesto oglasov denarne prispevke sledeče tvrdke: Meden Viktor 200 Din, Remec & Co 200 Din, Pivovarna Union 200 Din, Knez I. 100 Din, I. C. Mayer 100 Din, zavarovalnica Feniks 100 Din, Združene oljarne 100 Din, Agnola Avgust 50 Din, Turk Rajko 30 Din, Čehosteklo 20 Din in Hotel Miklič 20 Din. Vsi v Ljubljani. Skupaj 1120 Din. Imenovanim tvrdkam se iskreno zahvaljujemo za izkazano podporo ter jih naročnikom najtopleje priporočamo. — Lastništvo in uprava »Poštnega glasnika«.

Vesti o nadaljni deerarizaciji pošt, ki so bile objavljene v nekaterih dnevnikih, ne ustrezajo resnici. Dnevno časopisje je pomotoma navedlo še enkrat tiste pošte, katerih deerarizacija je bila preklicana, da se imajo pretvoriti v pogodbene pošte. Za enkrat velja še vedno razglas v direkcijskih okrožnicah XI./1929.

Avtomobil v avstrijski poštni službi. Avstrijska vlada je zadnja leta znatno pomnožila avtomobilne poštne vožnje, posebno v krajih, ki so oddaljeni od železniških postaj. Z avtomobili se pospešuje poštni promet, s tem pa trgovina in industrija ter tujski promet, s katerim se odpro krajem viri lepih dohodkov, ki prinašajo med ljudstvo blagostanje in srečo. Zato ni nič čudnega, da polaga avstrijska država zadnji čas toliko važnost na avtomobilizem v poštnem prometu. Lansko leto je bilo v Avstriji 100 cest v dolžini 3600 km, po katerih so drdrali poštni avtomobili, ki so prevažali poštne pošiljke in ljudi. V obratu je bilo 200 avtobusov raznih tipov, večjih in manjših za 14 do 26 oseb. Potnikov je bilo čez 600.000. Razen rednih poštnih voženj so se vršile še izredne za potnike in turiste, ki so bile izredno velikega pomena zlasti za tujski promet. Letos se otvori avtomobilni poštni in osebni promet še na dvajsetih cestah in sicer na Koroškem in Štajerskem. Avtomobil je imenitno prometno sredstvo, zlasti za kraje, ki so oddaljeni od železniškega omrežja. V Sloveniji je veliko občin, ki imajo slabo poštno zvezo. Kako bi bilo ljudstvo, ki ima daleč do železniške postaje, ustreženo z dnevno avtomobilno poštno zvezo. Pokažimo svetu, da smo dovzetni za moderne pridobitve.

Tuječ Evgen
LJUBLJANA, Cigaletova ul. št. 1
se priporoča
za prodajo elektrotehn. in tehničnega materiala, žarnic, motorjev, transformatorjev itd.

Inventurna prodaja
vsakovrstnega blaga
belo platno 7, 8, 10, 12 Din
platno za rjuhe belo 18, 22, 24, 30 Din
barhent za obleke 6, 7, 10, 15 Din
različne svile 10, 18, 28, 32 Din
kupite po neverjetno nizki ceni pri
I. Trpin, Maribor
Glavni trg 17

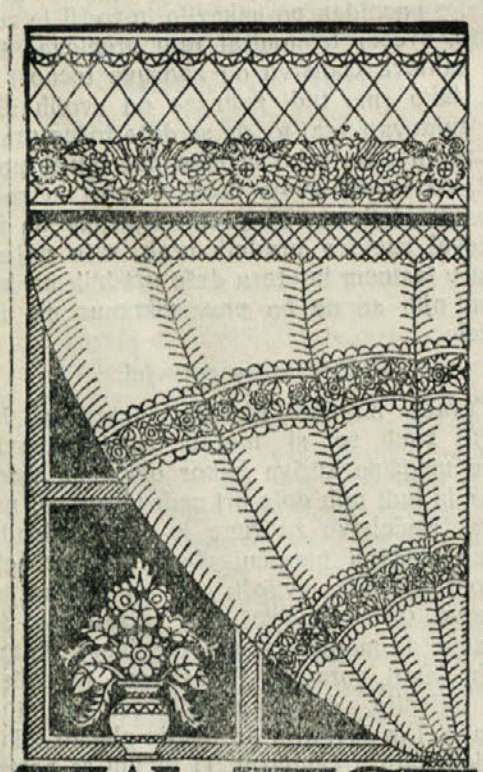
ZAVESE
V VELIKI IZBERI
A. & E. Skaberné
Ljubljana

Mesne konzerve
in paštete izborne kakovosti — za izlete in potovanja najprikladnejši provijant.
F. SLAMIČ,
tvornica konzerv in mesnih izdelkov
Ljubljana

Manufakturna veletrgovina
FELIKS URBANC, LJUBLJANA
Sv. Petra cesta štev. 1
priporoča svojo veliko zalogo raznovrstnega blaga po nizkih cenah.

MERCINA IN DRUG
TRGOVINA S PAPIRJEM NA VELIKO
LJUBLJANA, KOLODVORSKA 8
GLAVNO ZASTOPSTVO IN SAMOPRODAJA ZA SLOVENIJO VSEH IZDELKOV TOVARNE ZA DOKUMENTNI IN KARTNI PAPIR —
BRATJE PLATNIK, RATEČE.

Najceneje
dobite vsakovrstno blago za dame in gospode, rokavice in nogavice ter gotove obleke v trgovini
I. TOMŠIC, Sv. Petra cesta 38

CIUHA & JESIH, LJUBLJANA
Zaloga vsakovrstnega manufakturnega blaga, zavese, preproge, linoleum, perje, puh, itd
DOBAVITELJ GOSP. ZADRUGE.

Z nakaznico Gospodarske zadruge pošt. nam. si nabavite aparate in potrebščine pri
„R-A-D-I-O“
FRANC BAR
LJUBLJANA, MESTNI TRG 5.

REMEC & Co.
Tovarna upognjenega pohištva
Duplica p. Kamniku
Pohištvo iz upognjenega lesa
Opreme za hotele, kavarne, restavracije, dvorane, kino, gledališča, gostilne
Masivno pohištvo iz trdega lesa
za banke in pisarne

Lesna industrija Ljubljana,
Kersnikova ulica 7
Vodovarno prešani furnirji za stole
Okles (oklenjeni les-Sperrholz) za mizarstvo
Specijalni lesni izdelki: torbni in telovadni obroči, otroški vlaki

Rezan les
Parketi

Izhaja 1., 11. in 21. v mesecu. Naročnina na leto 24 Din, oziroma 12 Din za pol leta. Oglasi po dogovoru. Čekovni račun št. 11.834.
Rokopise je pošiljati uredništvu «Poštnega glasnika» v Ljubljani, Pred Prulami 1. Reklamacije, oglase in drugo pa na upravo lista Sv. Jakoba trg 2.
Za «Obl. organizacijo ptt. uslužbencev v Ljubljani» *izdaja in urejuje Joško Jakše v Ljubljani.* — Za «Narodno tiskarno» *Fran Jezeršek v Ljubljani.*